

РЕШЕНИЕ

№ 5039

за изменение в частта за разноските

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 16.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7883** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр.с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба на Ж. Ж. Ж. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена на 22.06.2022 г., за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 2939 от 29.04.2022 г., постановено по настоящото дело, в частта му на разноските. Молителят счита, че в съдебния акт е допусната грешка в пресмятането, като ответникът е осъден да заплати на жалбоподателя разноски по делото в размер на 610 лв., вместо действително сторените такива в размер на 855 лв. В резултат на горното иска Съдът да поправи очевидна фактическа грешка в решението, като вместо сумата от 610 лв. впише сумата 855 лв.

От ответника по искането Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП не е постъпил отговор. Съдът намира, че е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за изменение на определението в частта му на разноските.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Делото е образувано по жалба на Ж. Ж. Ж. от [населено място], [улица], ет.10, ап.54, ЕГН: [ЕГН], против Ревизионен акт № Р-22221419001499-091-001/08.11.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., мълчаливо потвърден чрез непроизнасяне при обжалването по административен ред от Директора на дирекция

"Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП.

С Решение 2939 от 29.04.2022 г., постановено по адм.дело № 7883/2020 г., Съдът е отменил РА № № Р-22221419001499-091-001/ 08.11.2019 г., и е осъдил дирекция "ОДОП"-гр.С. при Централното управление на НАП, да заплати на Ж. Ж. Ж., ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 610 лв. (шестстотин и десет лева).

Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 30.05.2022 г.

Съдът намира, че макар искането да е формулирано като такова за поправка на очевидна фактическа грешка, по своята същност то е искане за изменение на съдебния акт в частта му на разноските по реда на чл.248 ГПК. Това е така, защото от Съда се иска да измени акта си, като присъди на жалбоподателя разноски в размер, различен от този, който е присъдил с решението. Така поправката на грешката, която се твърди да е допусната, ще даде отражение върху размера на присъдените разноски. В случая чрез искане за поправка на фактическа грешка молителят се домогва да постигне различен размер на присъдените разноски.

Като се занимава с въпроса за процесуалната допустимост на искането, Съдът констатира, че същото е недопустимо за разглеждане едновременно на две основания. На първо място, според чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Съобщението за постановения съдебен акт е връчено на жалбоподателя на 05.05.2022 г. и от тази дата за последния започва да тече срокът за касационно обжалване, и едновременно с него – срокът за искане за изменение на решението в частта му за разноските.

Разглежданият срок е изтекъл за жалбоподателя на 19.05.2022 г., а искането е подадено на 22.06.2022 г. Същото е просрочено и не следва да бъде разгледано по същество.

Дори да се приеме, че искането по чл.248 ГПК може да бъде подадено до изтичане на срока за обжалване за която и да е страна, до влизане в сила на решението, искането пак е просрочено. Според чл.211, ал.2 АПК главният прокурор или неговият заместник при Върховната административна прокуратура може да подава протест до Върховния административен съд чрез съда, постановил решението, в едномесечен срок от деня, в който то е постановено. При положение, че съдебното решение е постановено на 29.04.2022 г., този срок изтича на 29.05.2022 г. Искането е подадено на 22.06.2022 г. (дори след влизане в сила на съдебното решение), и е недопустимо.

На второ място, по силата на чл.80 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.

С Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, е прието по т.2, че страната следва да представи списък за разноски по чл. 80 ГПК, дори когато е направила само един разход в производството, за който е представено доказателство; а по т.9, че молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл.80 ГПК, е недопустима. След като страната не е представила своевременно списък на разноските си, тя няма право да иска изменение на постановеното решение в частта му за разноските.

Въпреки това, за пълнота на изложението, Съдът ще разгледа искането и като такова за поправка на очевидна фактическа грешка по чл.175, ал.1 АПК. Нормата предвижда,

че по свой почин или по искане на страна съдът може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. В случая молителят твърди допуснатата грешка в пресмятането при изчисляване сумата на разноските. Това негово твърдение не намира опора във фактите по делото.

Съдът е изложил дословно следните мотиви: „Жалбоподателят е направил своевременно (още с жалбата) искане за присъждане на разноски, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 610 лв.“. Очевидна фактическа грешка по смисъла на чл.175, ал.1 АПК, е налице когато в решението съдът е допуснал писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Разпоредбата има предвид грешки в чисто технически смисъл, които не са свързани с волята на Съда по съществото на спора, а се отнасят до несъответствие между така формираната му воля и външното ѝ изразяване в писмения текст на решението. В случая не е налице такова несъответствие, защото не е допуснатата грешка при пресмятането, при като да е формирана воля на Съда да присъди разноски в един размер, след което да е вписан диспозитив за присъждане на разноски в друг размер. Липсва несъответствие между мотиви и диспозитив на съдебния акт, защото в мотивите е формирана воля за присъждане на разноски в размер на 610 лв. и същата воля е изразена в диспозитива на съдебния акт, като на жалбоподателя са присъдени разноски в същия размер от 610 лв.

Предвид изложените съображения Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без разглеждане искането на Ж. Ж. Ж. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за изменение на Решение № 2939 от 29.04.2022 г., постановено по адм.дело № 7883/2020 г., в частта му на разноските.

ОСТАВЯ без уважение искането на Ж. Ж. Ж. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 2939 от 29.04.2022 г., постановено по адм.дело № 7883/2020 г.

Определението в частта, с която искането е оставено без разглеждане, може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне; а която искането е оставено без уважение, може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: